

Bernhardus filius fuit Christophori Marchionis Badensis, & Otiliæ comitiſſæ Cattimelibocensis. natus est anno 1474. hic cum fratribus omnis generis uirtutibus educatus, poſtea ſeſe ad Maximiliani Cæſaris patruelis ſui aulam contulit, atq; armorū exercitia didicit. Itaq; Philippus Maximiliani filius Bernhardū ob uirtutes plurimū dilexit, atq; ſecum in Hiſpaniam abduxit. In eo loco aliquandiu manſit, atq; res ſibi à Maximiliano & poſtea Carolo Cæſaribus commiſſas magna diligentia expediuit. Patre autem Chriſtophero uita functo, cū fratribus Philippo & Erneſto regiones diuiſit, atq; ipſe Badenis curiā habuit. Poſtea

quoq; Franciſcam duciſſam Lutzelburgenſem uxorem duxit, atq; ex ea 22 Ianuarij anno 1536 Philibertum, deinde Chriſtopherum filios procreauit. Fuit Bernhardus rerum uſu, prudentiā, atq; integritate inſignis princeps, præterea ueneranda canitiæ inter Germaniæ principes conſpicuus. Cum etiam Philippus frater (qui ob plurimas corporis & animi uirtutes in Cæſaris abſentia res maximas Imperij adminiſtrarat) ſine prole uita functus eſſet, eius ditionem cum Erneſto fratre diuiſit, atq; quorundam locorum acceſſione, ſuam regionem auxit, tandem uerò magno ſuorum luctu obijt, atq; filios ſuos ſucceſſores habuit. Cum in mea peregrinatione Badenis anno 1565 in Maio eſſem, rerum ibi potiebatur Philibertus eius filius egregius princeps, qui tum annū triceſimum agebat, atq; ex uxore Mechtilde Baurariæ duciſſa aliquot iam magnæ ſpei liberos procrearat, nimirum Philippum, Iacobam, Anna Mariam, & Mariam Salome, qui (ſi Deus eis uitam conceſſerit) quandoque maiorum ueſtigijſ inſiſtentes, Germaniam plurimū exornabunt, Anon.